

[Finansministeren.]

denne måde er kommet ind som køber i konkurrence med private købere, og jeg mener, at selv store køb har været praktiseret uden avertering. Jeg tænker f. eks. her på, da man for nogle år siden købte det store Sct. Annæ Palæ her i byen. Købet fandt jo sted, fordi man underhånden blev bekendt med, at denne store ejendom var til salg.

Fru Grethe Philip gjorde nogle bemærkninger om forsvarets udflytning fra det københavnske område. Her vil jeg gerne sige, at i forbindelse med afhændelse af sådanne arealer er det praksis at undersøge, om der måtte foreligge behov for disse ejendommens benyttelse til andre statslige eller kommunale formål. Er dette ikke tilfældet, vil der, når særlige forhold ikke gør sig gældende, ske et offentligt udbud af ejendommene til salg. Visse af forsvarets arealer i København er imidlertid omfattet af samejeoverenskomsten mellem staten og Københavns kommune, og de pågældende arealer skal efter en frigørelse overgå til dette sameje. Af samejeoverenskomsten fremgår tillige, at staten gennem samejets bestyrelse eller direkte med de pågældende statslige og kommunale myndigheder vil forhandle om den fremtidige anvendelse af statsarealer i Københavns kommune, der ikke forsat kan påregnes anvendt til statsformål.

Denne fremgangsmåde vil blive fulgt ved de omfattende arealafståelser, forsvaret står over for i forbindelse med udflytningen af militære anlæg fra det københavnske område. Det er derfor formålstjenligt, at der er nedsat et særligt udvalg, i hvilket bl. a. Københavns kommune, finansministeriet, boligministeriet og forsvarsministeriet er repræsenteret, til at behandle disse problemer. Der skulle herved være skabt sikkerhed for, at der vil kunne træffes dispositioner, der er hensigtsmæssige for de pågældende arealers fremtidige anvendelse. Såfremt arealerne herefter ikke vil kunne finde anvendelse til offentlige formål, vil de i overensstemmelse med den almindelige fremgangsmåde blive søgt afhændet ved offentligt udbud.

Inden for en overskuelig periode er der planlagt en frigivelse af en væsentlig del af forsvarets arealer i København. Man vil

herved kunne tilgodese en samfundsmæssig bedre udnyttelse af meget kostbare, centralt placerede arealer, hvortil kommer, at forsvaret vil kunne opnå rationaliseringsmæssige fordele ved, at de fornødne erstatningsanlæg kan tilpasses den nuværende og den fremtidige militære struktur. Denne omfattende udflytning af de militære anlæg fra København vil naturligvis være tidkrævende og må derfor forudses at forløbe over en længere periode, men det er planen, at væsentlige dele af udflytningen skal være gennemført i begyndelsen af 1970'erne. Førstedelen af planen omfatter en frigivelse af Ny Tøjhusområdet på Amager Boulevard og Bådsmandsstrædes kaserne, der bl. a. anvendes af hærens materielkommando, hvis centralledelse m. v. vil blive flyttet til Hjørring. Der sigtes samtidig mod en frigivelse af den del af Ryvangsområdet, der benyttes af hærens materielkommando og forsvarets ABC-skole, samt af ammunitionarsenalets område på Refshalevej. De nævnte områder udgør arealer på i alt ca. 44 ha.

Det vil nødvendigvis være en forudsætning for gennemførelsen af en sådan udflytning, at forsvarsministeriet erhverver og kan erhverve de fornødne erstatningsarealer og foretage de nødvendige nyanlæg andetsteds, forinden de pågældende arealer afgives. Men det er ikke meningen, vil jeg gerne sige til fru Grethe Philip, at forsvaret skal have det samlede provenu ved arealafhændelserne, men kun, hvad der er nødvendigt til erstatningsbyggeriet. Det er og har ikke været hensigten, at der skal fastlægges en særlig bevillingsprocedure i forbindelse med udflytningen. Forsvarsministeriet vil på sædvanlig måde søge bevillinger i finansudvalget til erstatningsbyggeriet, men det er påkrævet, at forsvaret til gengæld for frigivelsen af disse områder får ekstraordinære bevillinger ud over de fastlagte budgetteringsrammer af de indtægter, der fremkommer ved salget af arealerne.

Jeg har lyttet med stor interesse til hr. Poul Dams indlæg. Jeg fulgte med opmærksomhed hans filosofiske, jeg kan næsten sige kjerkegaardske betragtninger om usikkerheden ved budgetskøn, i særdeleshed ved dette budgetskøn. Det er klart, at budgettet, som forelægges i november 1968 og naturligvis er udarbejdet i månederne forinden